

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0538

Ministerstvo vnitra
Odbor všeobecné správy
Oddělení státního občanství a matrik
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.j.: VS-3059 /835.3/2-2014

V Praze dne 24.09.2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou podal _____, nar. _____ Jayrab – Syrská arabská republika státní občan **Syrské arabské republiky**, trvale bytem _____ zastoupen na základě plné moci _____ nar. _____ bytem _____ né, podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky **se nevyhovuje.**

Odůvodnění:

Jmenovaný žadatel podal žádost o udělení státního občanství České republiky u Úřadu městské části Praha 5 dne 30.12.2013. Ministerstvu vnitra žádost došla dne 03.03.2014, a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o této žádosti. Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 03.09.1997.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 20.10.2014 správní řízení o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "správní řád"), přerušilo a vyzvalo žadatele k předložení dokladů a potvrzení nezbytných k řádnému projednání žádosti resp. k tomu, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyžaduje ustanovení § 3 správního řádu. Žadatel byl v tomto usnesení v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 03.03.2014 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o státním občanství"), správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. V tomto usnesení byl dále poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Jelikož doplněné podání, které Ministerstvo vnitra obdrželo dne 27.11.2014 a 4.12.2015 neobsahovalo všechny požadované doklady, bylo správní řízení opět přerušeno usnesením ze dne 17.02.2015 na dobu do 25.03.2015. Další doplnění byla Ministerstvu vnitra žadatelem doručena dne 16.03.2015 a 25.03.2015. Na základě dosavadního

průběhu správního řízení muselo být rozhodnuto, že je nutné provést se žadatelem osobní jednání na Ministerstvu vnitra, aby mohlo být ve věci jeho žádosti odpovědně rozhodnuto a to na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Za tím účelem bylo správní řízení usnesením Ministerstva vnitra ze dne 05.05.2015 přerušeno a žadatel byl předvolán k jednání na Ministerstvo vnitra na den 28.05.2015. Toto usnesení převzal žadatel dne 11.05.2015.

Žadatel se ve stanoveném termínu dostavil k jednání na Ministerstvo vnitra, spolu se svým zástupcem - . Ústnímu jednání byl dále přítomen pan - ;devším za účelem tlumočení z arabského do českého jazyka a opačně. Při jednání byl žadatel, jeho zástupce a přítomná osoba seznámeni s obsahem spisu i stanovisky příslušných orgánů k jeho žádosti. Žadateli bylo sděleno, že nespĺňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství. Při podání žádosti o udělení státního občanství žadatel požádal o prominutí splnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, aniž by se snažil s příslušným úřadem komunikovat, jak je uvedeno ve stanovisku Úřadu městské části Praha 5 ze dne 21.01.2014. Pohovor, kterým se ověřuje znalost českého jazyka žadatel absolvoval dodatečně, na základě upozornění Ministerstvem vnitra v jeho usneseních ze dne 20.10.2014 a 17.02.2015. Žadatel dne 16.03.2015 u pohovoru u Úřadu městské části Praha 5 neprokázal znalost českého jazyka, když nebyl schopen souvisle odpovídat na otázky z běžného rodinného, pracovního a společenského života. Dále nebyl schopen přečíst článek z denního tisku a vlastními slovy sdělit jeho obsah. Tomuto závěru odpovídal i průběh ústního jednání na Ministerstvu vnitra, neboť žadatel nebyl schopen reagovat na otázky, komunikoval pouze arabsky s přítomným panem - , který mu vše tlumočil a který vedl rozhovor s oprávněnou úřední osobou. Ten také uvedl, že žadatel i jeho děti mají soukromou lektorku českého jazyka. Žadatel má s ohledem na jeho dlouhodobý pobyt na Ukrajině potíže s rozlišováním českého a ruského jazyka.

K nespĺnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství pan - za žadatele uvedl, že jmenovaný udělil plnou moc svému bratrovi, aby vyřizoval všechny jeho administrativní záležitosti, neboť sám pobýval dlouhodobě mimo území České republiky. O tom, že řádně nehradil zálohy na veřejné zdravotní pojištění se žadatel dozvěděl opožděně, až na základě výzvy Všeobecné zdravotní pojišťovny a dlužné částky ihned na to uhradil.

Pan - dále uvedl, že od ledna 2012 zaměstnává žadatele ve své firmě. Do té doby se žadatel zdržoval na Ukrajině, kde měl svou rodinu a práci. Do České republiky přijížděl každé dva měsíce na jeden až dva týdny a na dobu letních prázdnin.

Na základě podkladů shromážděných ve spisu možno uvést, že žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 03.09.1997. Od roku 1998 pobýval pracovně na Ukrajině, kde v roce 2000 uzavřel manželství se státní občankou Ukrajiny. Z manželství se narodily dvě děti. Manželství bylo v roce 2010 rozvedeno. Od roku 2013 žijí děti společně s otcem v České republice, neboť jejich matka se jich vzdala a zůstala žít na Ukrajině. Děti zde navštěvují Základní školu genpor. Františka Peřiny v Praze 6. O děti pečuje otec sám, všichni žijí v družstevním bytě.

Žadateli byl povolen trvalý pobyt od 03.09.1997. Od data povoleného trvalého pobytu je žadatel zaměstnán v České republice nejprve od ledna 2012. Žadatel do spisu založil fotokopii pracovní smlouvy, potvrzení o zaměstnání u spol. C... s.r.o. a přehled čistých příjmů za rok 2012-2014. Do té doby byl zaměstnán na Ukrajině, a to od roku 1998 do roku 2012. Jak bylo uvedeno při ústním jednání, žadatel přijížděl do České republiky každé dva měsíce na jeden až dva týdny. Žadatel nebyl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v České republice.

Do spisu žadatel doložil potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 5, ze dne 13.11.2013, o neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky, potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení, ze dne 11.11.2013, že žadatel není k uvedenému datu registrován v evidenci České správy sociálního zabezpečení jako plátce pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále, potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen „VZP“), regionální pobočky Prahy, pobočky pro Hlavní město Prahu a Středočeský kraj, ze dne 27.12.2013 a ze dne 10.11.2014, že je zde přihlášen jako plátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění a nemá u této zdravotní pojišťovny splatný nedoplatek pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění. Dále doložil od VZP informaci o pojištění, ze dne 10.11.2014, že byl přihlášen jako samoplátce pojistného – osoba bez zdanitelných příjmů od data povolení k trvalému pobytu do 31.12.2011. Od 20.01.2012 je žadatel zaměstnán a plátcem pojistného za žadatele je jeho zaměstnavatel. Z přehledu plateb pojistného a penále vyplývá, že ke dni 29.08.2011 činil nedoplatek pojistného částku 24.840,-Kč a penále 44.286,-Kč. Ve správním řízení v roce 2007 uhradil žadatel částku 139.325,-Kč. Žadatel do spisu nedoložil přehled vyúčtování jednotlivých záloh na zdravotní pojištění.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve státoobčanském spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

Žadatel splňuje i podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, což vyplývá z výpisu z evidence Rejstříku trestů ze dne 20.06.2014 a 22.09.2015, které jsou bez záznamu.

Pokud jde o podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství Ministerstvo vnitra uvádí, že dnem 01.01.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), kdy podle jeho ustanovení § 74 se její splnění nevyžaduje.

Žadatel nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Žadatel má sice na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt, avšak po tuto dobu, tj. od data povolení trvalého pobytu (od 03.09.1997) se na území České republiky převážně nezdržuje. Ministerstvo vnitra může splnění této podmínky prominout tomu žadateli, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt a fakticky se také na jejím území zdržuje, a zároveň

naplňuje alespoň jeden z důvodů taxativně uvedených v ustanovení § 11 odst.1 písm. a) až h) zákona o státním občanství, tj. v případě, že se a) narodil na území České republiky, anebo b) žije na území České republiky nepřetržitě alespoň deset let, anebo c) měl v minulosti státní občanství České republiky, popř. státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky, anebo d) byl osvojen státním občanem České republiky, anebo e) jeho manžel (manželka) je státním občanem České republiky, anebo f) jehož alespoň jeden z jeho rodičů je státním občanem České republiky, anebo g) přesídlil do České republiky do 31.12.1994 na základě pozvání vlády, nebo h) je bezdomovcem (tj. osobou bez státního občanství), nebo má na území České republiky přiznáno postavení uprchlíka (tj. byla mu poskytnuta mezinárodní ochrana formou azylu). Na prominutí splnění kterékoliv podmínky, resp. na udělení státního občanství České republiky však není právní nárok, což potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30.01.2014, č.j. 4 As 142/2013, když uvedl, že „*judikatura správních soudů ve věci udělování státního občanství prodělala vývoj, a to zejm. ve prospěch žadatelů o získání státního občanství, přesto žádné rozhodnutí nestanovilo, že by žadatel měl nárok na udělení státního občanství...“*

Součástí státoobčanského spisu je dále záznam o pohovoru konaném dne 16.03.2015, při kterém žadatel u Úřadu městské části Praha 5 neprokázal znalost českého jazyka na základě kritérií stanovených ve vyhlášce č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, čímž nesplnil podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství. Záznam o pohovoru, kterým byla ověřena znalost českého jazyka uvádí, že žadatel na položené otázky nebyl schopen souvisle odpovídat, nebyl schopen komunikace v českém jazyce. Žadatel nebyl schopen přečíst zadaný text z denního tisku a interpretovat jeho obsah. Žadatel požádal o prominutí splnění této podmínky, při ústním jednání z důvodu, že má složitou osobní situaci, často soukromě a pracovníčně pobýval na Ukrajině, kde řešil rozvod a neměl čas se věnovat studiu českého jazyka. Zde je třeba zdůraznit, že citovaná vyhláška přitom vyžaduje po žadatelích o státní občanství České republiky pouze základní znalosti českého jazyka. Ministerstvo vnitra může splnění této podmínky prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele. Na prominutí splnění kterékoliv podmínky, resp. na udělení státního občanství České republiky však není právní nárok.

Žadatel však rovněž nesplňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť na základě podkladů doložených do spisu je zřejmé, že mu jako samoplátci pojistného na veřejné zdravotní pojištění vznikl dluh na pojistném, což znamená, že pojistné nehradil řádně a bylo mu tak vykázáno i penále. V případě žadatele se jednalo o pochybení dlouhodobé a nikoliv bagatelní. Zde je třeba zdůraznit, že veřejné zdravotní pojištění je solidárním systémem. Řádné fungování tohoto systému, a tím i následné fungování zdravotní péče, je pak podstatným způsobem ovlivněno i jeho řádným průběžným financováním. Žadatel požádal o prominutí z důvodu, že pobýval v zahraničí, řešil své osobní problémy a musel se starat o dvě malé děti. Vyřizování svých záležitostí svěřil svému příbuznému, který však platby za žadatele neprováděl pravidelně a jmenovaného o tomto ani neinformoval. Žadatel vše napravil, jakmile přijel do České republiky a o dluhu se dozvěděl. Ministerstvo vnitra může splnění této

podmínky prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele.

Ministerstvo vnitra po pečlivém posouzení všech důkazů provedených ve správním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky nevyhoví a splnění podmínek uvedených v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), písm. d) a e) zákona o státním občanství mu nepromine. Ministerstvo vnitra nejprve konstatuje, že státní občanství je považováno za trvalý, úzký a pevný vztah mezi žadatelem a Českou republikou. Trvalost tohoto vztahu je dána plnou integrací žadatele v české společnosti. Tato integrace je charakterizována vazbami rodinnými, pracovními, sociálními a dodržováním právního řádu České republiky, jejíž občanství hodlá žadatel získat. Žadatel tato kritéria v rozhodujících aspektech dosud nenaplnil.

K důvodům, které vedly Ministerstvo vnitra, že žadateli neprominulo splnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství nutno uvést následující. Jmenovaný naplňuje pouze kritérium, že má na území České republiky povolen trvalý pobyt, od roku 1998 do roku 2012 však realizoval většinu aktivit na území jiného státu, včetně zaměstnání a společné domácnosti s manželkou a dětmi. Výše uvedená integrační kritéria tak nemají vazbu na Českou republiku. Žádný z důvodů pro prominutí této podmínky, jak jsou uvedeny v § 11 odst. 1 zákona o státním občanství, a jak jsou výše popsány, nepřicházejí v případě žadatele do úvahy.

K důvodům, které vedly Ministerstvo vnitra, že žadateli neprominulo splnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství z důvodu uvedeného v ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, nutno uvést následující. Ministerstvo vnitra neshledalo žádný důvod hodný zvláštního zřetele, který by prominutí splnění této podmínky umožňoval. Žadatel uvedl, že hodlá navštěvovat kurz českého jazyka, on i děti mají soukromou lektorku českého jazyka a není tedy nutné zpochybňovat jeho tvrzení, že se hodlá v českém jazyce zlepšovat. Jeho dosavadní znalosti však nejsou na takové úrovni, aby naplňovala kritéria stanovená vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, tj. aby byl schopen plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a uměl ústně sdělit obsah textu z denního tisku. Ze stanoviska Úřadu městské části Praha 5, kde se žadatel podrobil pohovoru k prokázání znalosti českého jazyka na výše požadované úrovni, vyplývá, že žadatel není schopen vytvořit souvislou větu a souvisle odpovídat na položené otázky. Rovněž není schopen přečíst a sdělit obsah předloženého textu. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 28.05.2015 bylo zřejmé, že mu dělá komunikace v českém jazyce problémy, nebylo patrné, zda porozuměl kladeným otázkám, neboť za žadatele hovořil přítomný pan _____, který mu průběh jednání zprostředkoval překladem do a z arabského jazyka. Tato situace, kdy žadatel není schopen prokázat znalost českého jazyka, tak jak požaduje právní předpis, je způsobena zejména nedostatečným pobytem žadatele v českém prostředí, kde nemá vybudovány pevné sociální a kulturní vazby, a dlouhodobým pobytem v zahraničí. S ohledem na neznalost českého jazyka lze u žadatele předpokládat komplikované včlenění se do běžného života v České republice. Zde je nutné dát

žadatel dostatečný časový prostor k tomu, aby se příznivě projevila ať organizovaná či soukromá návštěva kurzů českého jazyka, resp. výuka českého jazyka, kterou žadatel do budoucna proklamuje. Zde bylo vzato do úvahy i stanovisko Úřadu městské části Praha 5, který z důvodu, že žadatel neprokázal znalost českého jazyka, jednoznačně kladné stanovisko k vyřízení jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky nedal.

K neprominutí splnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství v oblasti veřejného zdravotního pojištění nutno uvést, že správním orgánem nebyl shledán žádný důvod hodný zvláštního zřetele, který by mohl vést k prominutí splnění uvedené podmínky. Žadatel se fakticky do roku 2012 v České republice převážně nezdržoval a plnění svých povinností na úseku zdravotního pojištění delegoval na svého bratra. K neplnění těchto povinností ze strany žadatele navíc docházelo dlouhodobě a dlužná částka na zdravotním pojištění i penále rozhodně nebyly bagatelní. S ohledem na nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a d), by prominutí této podmínky již bylo nadbytečné. Vzhledem k době od povoleného trvalého pobytu žadatele na území České republiky měl žadatel nepochybně víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezezbytku naplňovat. Dle názoru Ministerstva vnitra lze na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky právem požadovat, aby beze zbytku plnil základní povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností.

Podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhoví či nikoliv, nebo zda splnění některé z podmínek pro udělení státního občanství České republiky promine či nikoliv. Proto bylo na základě všech shora uvedených skutečností rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Ministerstvo vnitra podotýká, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje žadateli téměř stejné postavení jako státnímu občanu České republiky, má zde garantována rovněž všechna práva jako občané České republiky, včetně zdravotního pojištění či sociálního zabezpečení, čehož je v tomto případě dlouhodobě využíváno. Lze odkázat také na č. 42 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, podle něhož cizinci požívají v České republice práva a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

Z výše uvedených důvodů rozhodlo Ministerstvo vnitra tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministroví vnitra a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Pavla Vlasatá
referentka společné státní správy a samosprávy

